

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716214634
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5716214634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu JUDr. Zuzany Krivdovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXXX B. D. E. E. F. G. D. H. XX, E., právne zastúpenému: JUDr. Genovéva Hlásniková, advokátka, so sídlom I. J. K. XXX/XX, XXX XX L., proti žalovaným: 1/ M. J. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K. XXXX/XXX, XXX XX J., 2/ STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o., so sídlom Kolónia Hviezda 9655/161, 036 08 Martin – Priekopa, IČO: 45 665 702, obidvom právne zastúpeným: AK JUDr. Miriam Podhradská, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Ambra Pietra 10645/17, 036 01 Martin, IČO: 50 157 892, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.880,- Eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 7C/273/2016-317 z 24.11.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaným v rade 1/ a 2/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5.880,-Eur, a to pôvodne len vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ a neskôr od 12.12.2018 aj vo vzťahu k žalovanému v rade 2/.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaní v rade 1/ a 2/ majú právo na ich náhradu voči žalobcovi v plnom rozsahu (výrok II. a III.).

2. Svoje rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil vo vzťahu k žalovanému v rade 1/, ktorý je štatutárnym orgánom žalovaného v rade 2/, nedostatkom pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalovaný v rade 1/ nikdy nevstúpil do žiadneho zmluvného vzťahu so žalobcom, ani nekonal ako fyzická osoba voči žalobcovi.

Vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ konštatoval jednak premlčanie žalovaného nároku ako i jeho nedôvodnosť.

Z pripojeného právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 16C/43/2014-929 zo dňa 01.10.2018 (č. I. 228 spisu) zistil, že v rámci vykonaného dokazovania v predmetnom konaní bolo preukázané, že medzi spoločnosťou STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o. (v tomto konaní žalovaným v rade 2/) ako zhotoviteľom a medzi D. P. a A. B. C. (v tomto konaní žalobcom) ako objednávateľmi bola v októbri 2013 ústne uzavretá zmluva o dielo, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. V priebehu konania sp. zn. 16C/43/2014 ani žalovaní v rade 1/ a 2/ tieto skutočnosti nerozporovali, čo malo vyplynúť aj z ich záverečnej reči, kde skonštatovali, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo so zhotoviteľom spoločnosťou STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o. Zároveň bolo v rámci tohto konania preukázané, že zmluvné strany sa dohodli rámcovo na tom, že cena za dielo bude vychádzať z jednotkových cien

určených v predchádzajúcej cenovej ponuke, pričom finálny sumár vykonaných prác a dodaného materiálu na dielo s finálnou cenou zhotoví žalobca po dodaní diela a dovtedy budú žalovaní hradíť priebežné zálohové platby. Bolo preukázané, že zo strany žalovaných boli realizované zálohové platby, medzi ktorými bola aj zálohová platba dňa 19.02.2014 čiastka 5880,-Eur, spolu teda ako cena za dielo boli prijaté zálohové platby vo výške 65.880,-Eur tak, ako bolo uvedené vo vystavenej faktúre č. 21114244 zo dňa 04.11.2014 zo strany spoločnosti STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o. (č.l. 25 spisu). Čo sa týkalo výšky týchto jednotlivých zálohových platieb, tieto neboli spochybnené ani zo strany žalovaných a neboli vznesené žiadne námietky v konaní sp. zn. 16C/43/2014.

Mal za preukázané, že predmetné zálohové platby vrátane zálohovej platby na sumu 5880,- Eur boli zaúčtované v účtovníctve spoločnosti STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o., t. j. v účtovníctve žalovaného 2/ a tá ich správne zarátala v rámci vyúčtovania ceny diela. Hoci zálohové platby vrátane čiastky 5880,- Eur, ktorých sa domáha žalobca v tomto konaní, boli prvotne poukázané na súkromný účet M. N. (dňa 17.02.2014), teda žalovaného v rade 1/ v tomto konaní, tento však zálohové platby vybral a vložil do pokladne spoločnosti žalovaného 2/ (dňa 19.02.2014), o čom boli predložené aj listinné dôkazy. Doplatok ceny diela, ktorý bola požadovaná spoločnosťou STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o. v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/43/2014 bol vyhodnotený ako primeraný a adekvátny hodnote majetku, ktorý nadobudli D. P. a v tomto konaní žalobca, z ktorého dôvodu súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú 1/ D. P. a žalovaného 2/ A. B. C. (v tomto konaní žalobcu), zaplatiť spoločnosti STAVEBNINY ŽABOKREKY, s.r.o. (v tomto konaní žalovanému) doplatok ceny diela v sume 14.403,- Eur spolu s príslušenstvom.

Čo sa týka žalovaného 2/ konštatoval, že dokazovaním v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 16C/43/2014 bolo preukázané, že v súvislosti s uzavretou zmluvou o dielo boli realizované zálohové platby zo strany žalobcu a D. P. okrem iného aj zálohová platba 5880,-Eur a to dňa 19.02.2014 v prospech žalovaného 2/ a táto zálohová platba bola započítaná k celkovej cene diela vyúčtovanej faktúrou č. 21114244 v zmysle uzavretej zmluvy o dielo. Aj z tohto dôvodu dospel k záveru, že žaloba je vo vzťahu k žalovanému 2/ nedôvodná. Zároveň vo vzťahu k žalovanému u v rade 2/ skonštatoval premlčanie žalovaného nároku, keďže zálohová platba vo výške 5880,-Eur bola na účet žalovaného poukázaná dňa 19.02.2014 a žaloba voči žalovanému v rade 2/ bola podaná až 12.12.2018, kedy bol súdu doručený návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalovaného, a to žalovaného v rade 2/.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že so žalovaným v rade 1/ dohodol dodanie sanity (obklady a dlažby), ktorú si v jeho prítomnosti vybral vo firme SOKUP na Kamenej ceste v Žiline s tým, že dňa 17.02.2014 zo svojho účtu zaslal na súkromný účet pôvodne žalovaného v rade 1/ sumu 5.880,-Eur s jednoznačným určením a členením platby sanitár a fuesenmaterial. Táto suma ním bola jasne a jednoznačne určená na kúpu sanity a nie na iný účel, ktorý by bol spôsobilý na započítanie s inými pohľadávkami, rôznych veriteľov a rôznych dlžníkov, ako sa to stalo v tomto prípade. Sanita vôbec nemusela byť určená na osadenie do spoločného domu a takto mala byť vec po právnej stránke aj posudzovaná. Namietal nesplnenie podmienok na započítanie pohľadávok (vzájomnosť pohľadávok medzi tými istými subjektmi, splatnosť pohľadávok rovnakého druhu), v dôsledku čoho nebol ani žalovaný v rade 1/ a už vôbec nie žalovaný v rade 2/ si túto platbu 5.880,-Eur započítať vo vyúčtovacej faktúre.

V ďalšom citujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka namietal, že prvoinštančný súd sa citovanými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadil a ani ich neaplikoval.

4. Žalovaní v rade 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázali na to, že žalobca neuvádza konkrétne odvolacie dôvody, ktoré by mali mať za následok, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné. Uviedli, že žalobca sa snaží navodiť dojem, že predmetný nárok nemá súvis so zmluvou o dielo, ktorá bola uzavretá medzi ním a pani D. P., Q. C. na strane objednávateľov a žalovaným v rade 2/ na strane zhotoviteľa. Avšak už v podanej žalobe žalobca konštatoval, že zaplatená suma predstavuje cenu za tovar určený na stavbu rodinného domu s priestormi na realizáciu podnikateľskej činnosti p. D. P., t.j. dielo, ktoré bolo predmetom zmluvy. Takisto v žalobe uvádza, že prostriedky na bankovom účte, z ktorého bola vykonaná úhrada sumy 5.880,- Eur, sú spoločné prostriedky žalobcu a p. P. Ohľadom tejto sumy komunikovala so žalovaným 1/ ako konateľom žalovaného 2/ práve pani P., čo vyplýva z e-mailovej komunikácie (e-mail zo dňa 22.02.2014) predloženej v tomto konaní. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že išlo o jednu z platieb v súvislosti so zmluvou o dielo uzavretej so žalovaným v rade 2/.

Námietka žalobcu, že sanita, na úhradu ktorej mala byť použitá žalobcom uplatňovaná suma, vôbec nemusela byť určená na osadenie do spoločného domu, preto neobstojí. Platba sumy 5.880,-Eur vychádzala z jedného právneho vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o dielo.

Žalobca zrejme prehliadol skutočnosť, že súd posúdil prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako premlčaný, pričom mal za to, že prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol premlčaný už v čase podania žaloby (30.11.2016), kedy žalobca žaloval ešte len žalovaného 1/. Žalobca sa dozvedel o tom, že jeho platbou vo výške 5.880,- Eur disponuje žalovaný v rade 2/ a tento ju nepoužil na úhradu kúpnej ceny sanity, ktorú ani neobjednal, najneskôr v októbri 2014 (viď výzva žalovaného 2/ na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 06.10.2014). Aj v tomto čase dotknuté strany komunikovali ohľadom platby sumy 5.880,- Eur v súvislosti s plnením zmluvy o dielo.

Taktiež v konaní bolo vykonaným dokazovaným preukázané, že žalovaný v rade 1/ nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto spore.

Poukázal na to, že hoci žalobca v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, avšak neuvádza, ako malo v konaní a rozhodnutí dôjsť k porušeniu predpisov na ochranu spotrebiteľa a v čom mu súd nepriznal práva spotrebiteľa.

Žalovaná suma 5.880,-Eur bola zohľadnená žalovaným v rade 2/ ako uhradená záloha a o túto sumu menej žalovaný v rade 2/ ako žalobca uplatňoval v súdnom konaní pred Okresným súdom Martin sp. zn. 16C/43/2014, ktoré začalo ešte skôr, ako predmetné súdne konanie, a predmetom ktorého boli peňažné nároky žalovaného v rade 2/ ako žalobcu vyplývajúce z hore uvedenej zmluvy o dielo voči žalobcovi a pani D. P. (C.) ako žalovanými. O tomto nároku už teda bolo právoplatne rozhodnuté, čo zakladá prekážku res iudicata.

Mal za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v predmetnom súdnom konaní a neboli preukázané jeho tvrdenia, o ktoré opiera uplatňovaný žalovaný nárok.

5. Žalobca vo svojej replike opätovne opakujúc tú istú argumentáciu ako v podanom odvolaní uviedol, že otázka právneho posúdenia uplatňovaného nároku žalobcom je vždy na úvahe súdu, pričom za podstatné považuje, že suma o ktorú bol ukrátený vo výške 5.880,-Eur za kúpu sanity, ktorá bola nesporne zaplatená žalobcom na uvedený účel na súkromný účet žalovaného v rade 1/ a na dôvazok neoprávnené započítaná žalovaným v rade 2/ na zhotovenie hrubej stavby rodinného domu, ktorý nepatrí do jeho výlučného vlastníctva. Preto spájať uvedený nárok s obsahom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16C/43/2014 je nesprávne a irelevantné, nakoľko finančné prostriedky vo výške 5.880,-Eur patrili do jeho výlučného vlastníctva a nemali nič spoločné s D. P., t.č. D. C.. Preto započítanie ani akékoľvek spájanie s realizáciou hrubej stavby rodinného domu považuje za nesprávne a neprípustné.

6. Žalovaní v rade 1/ a 2/ nevyužili svoje právo reagovať na repliku žalobcu duplikou.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9. V rámci reakcie na odvoláciu argumentáciu žalobkyne formulovanú v opravnom prostriedku krajský súd poukazuje na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie odvolania, s čím je spojené oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať rozhodnutie len v rámci vznesených odvolacích námietok (viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP).

10. V súdnej veci argumentácia žalobcu založená v podstate na tvrdení o nemožnosti započítania žalovanej sumy k celkovej cene diela, zaplatenia ktorej sa žalovaný v rade 2/ úspešne domáhal aj voči žalobcovi a jeho manželke v konaní vedenom na tamojšom okresnom súde pod sp. zn. 16C/43/2014,

avšak odvolacia argumentácia vôbec žiadnym spôsobom nereflektuje na odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, t. j. netýka sa dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol. Čo sa týka časti argumentácie týkajúcej sa nutnosti aplikácie spotrebiteľského práva z odvolania nie je zistiteľné v akom kontexte mal súd prvej inštancie ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v súdnej veci aplikovať tak, aby to žalobcovi v tomto konaní prinieslo úspech. Z tohto dôvodu odvolací súd túto argumentáciu považuje za nenáležitú. Vo vzťahu k žalobou uplatňovanému nároku v tomto konaní je irelevantná aj odvolacia argumentácia týkajúca sa nemožnosti započítania žalovanej sumy k celkovej cene diela, čo súd zohľadňoval v inom konaní vedenom pod sp. zn. 16C/43/2014, v ktorom by námietka nemožnosti započítania predmetnej sumy vyznela v neprospech žalobcu.

11. Z opísaného aspektu je evidentné, že odvolateľ opomenul formulovať konkrétnu argumentáciu vo vzťahu k dôvodom zamietnutia žaloby ustáleným súdom prvej inštancie v podobe záverov o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v rade 1/ a premlčaní nároku vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ konštatujúc navyše jeho nedôvodnosť, keďže žalovaná suma bola ako zálohová platba započítaná do celkovej ceny diela vyúčtovanej faktúrou č. 2114244 v zmysle predmetnej zmluvy o dielo.

12. Bez ďalšieho je preto zo strany krajského súdu potrebné uzavrieť, že z hľadiska procesnej ekonómie opísaná skutočnosť – nespochybný záver okresného súdu o dôvodoch zamietnutia žaloby – nevyhnutne musí viesť k procesnému neúspechu žalobcu v odvolacom štádiu konania.

13. I napriek absencii relevantnej odvolacej argumentácii odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu je vecne správne a za daných skutkových okolností nebolo možné žalobe formulovanej žalobcom vyhovieť. Odvolací súd stručne sumarizuje, že pokiaľ ide o žalovaného v rade 1/ ten nedisponuje pasívnou vecnou legitímáciou, nakoľko je fyzickou osobou, ktorá so žalobcom neuzavrela predmetnú ústnu zmluvu o dielo. Súd prvej inštancie prihliadajúc na námietku premlčania vznesenú žalovaným v rade 2/ dospel aj k správnejmu záveru o premlčaní žalovanej pohľadávky (uplynutím objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) vo vzťahu k žalobe podanej voči žalovanému v rade 2/. Samotné konštatovanie dôvodnosti námietky premlčania postačuje na zamietnutie žaloby, a to bez nutnosti skúmať, či žalobou uplatnené právo existuje (t.j. či je žalovaný nárok opodstatnený a daný). Vo vzťahu k argumentácii žalobcu naznačujúcej, že žalobou uplatnený nárok nesúvisí s dielom, o zaplatení doplatku ceny ktorého bolo rozhodované v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/43/2014, odvolací súd konštatuje, že nezodpovedá zistenému skutkovému stavu, nakoľko tak v predmetnom konaní ako i v konaní sp. zn. 16C/43/2014, bolo nepochybne preukázané, že žalovaná suma bola jednou z platieb uhradenou práve v súvislosti so zmluvou o dielo uzavretej so žalovaným v rade 2/.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovaným v rade 1/ a 2/ ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t. j. v rozsahu 100 %) proti žalobcovi, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)